नुयदितदाविनिद्रोऽसाविस्तिरिंजायस्वमयोरिवस्फुटःकिंनावभासते तत्राह पूर्वंसद्रष्टाऽतोद्रष्टृत्वेनसविकल्पतयास्फुटंप्रतीतः सुषुप्तीतुभूतादेर हंकारिवषयस्यलीनत्वात् तद्विषयेऽहंकारेनष्टेसतित्वयमनष्टोऽपिमृषेवात्मानंनष्टवन्मन्यमानोयः अन्यस्यनाशेऽन्यस्यनष्टतुल्यत्वेद्दशंतः नष्ट वित्तोयथाआतुरोविवशः नष्टवद्भवतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ ननुमुषुप्तीनिकिचिद्नुभूयतेमैवम् सुखमहमस्वाप्मंनिकिचिद्वेदिषमितिविशेषज्ञानंविना केवलस्यात्मनःप्रतिसंधानादित्याह एवमिति ननुप्रतिसंधानेसाहंकारस्यप्रतीतेः कथंनिरहंकियत्वंतत्राह साहंकारस्यद्रव्यस्यकार्यकारणसंघा तस्य अनुपहः प्रकाशकः अवस्थानंचद्रव्यविशेषणतयाऽहंकारस्यापिदृश्यत्वाच्चतद्रष्ट्रात्मातद्व्यतिरिक्तः तमात्मानमित्यन्वयः ॥ १६ ॥ भक्ति विरक्तिभ्यांसत्यपिविवेकेप्रकृतिपुरुषयोः परस्परत्यागाभावात्कथंमुक्तिरितिषुच्छित पुरुषमितिचतुर्भिः ॥ १७ ॥ व्यतिरेकाभावमात्रेदृष्टांतः

मन्यमानस्तद्ग्गानमनष्टोनष्टवन्द्रपा॥ नष्टेहंकरणेद्रष्टानष्टवित्तइवातुरः॥ १५॥ एवंत्रत्यवच्ध्यासावात्मा नंत्रतिपद्यते॥ साहंकारस्यद्रव्यस्ययोऽवस्थानमनुत्रहः॥ १६॥ देवहूतिरुवाच पुरुषंत्रकृतिर्वह्रस्त्र विमुंचितकिहिंचित्॥ अन्योऽन्यापाश्रयत्वाचित्तित्वादनयोः प्रभो॥ १७॥ यथागंधस्यभूमेश्रवनभावोव्यति रेकतः॥ अपारसस्यचयथातथाबुद्धःपरस्यच॥ १८॥ अकर्तुःकर्मबंधोयंपुरुषस्ययदाश्रयः॥ गुणेषुसत्सुत्र कृतेःकेवल्यंतेष्वतःकथम्॥ १९॥ कचित्तत्वावमर्शेनितवत्तंभयमुल्बणम् ॥ अनिवत्तनिमित्तत्वात्पुनः प्रत्यविष्ठते॥ २०॥ श्रीभगवानुवाच अनिमित्तनिमित्तेनस्वधर्मणामलासना॥ नीव्रयामयिभक्त्याचश्रुत संभित्याचिरम्॥ २१॥ ज्ञानेनदृष्टतत्वेनवैराग्येणवलीयसा॥ तपोयुक्तेनयोगेनतीवेणात्मसमाधिना॥ २२॥

यथाव्यितरेकतोभावःसत्तानास्तिगंधस्य कदाचिद्पक्षयदर्शनादृष्टांतांतरम् अपामिति बुद्धेः प्रकृतेः प्रस्यचपुरुषस्य ॥ १८ ॥ ततःकिमतआ ह अकर्नुरिति येगुणाआश्रयोयस्यसः तेषुप्रकृतेर्गुणेषुसस्पुरुषस्यकेवल्यंकथम् ॥ १९ ॥ अतएवकचित्निष्टत्तप्रायस्यापिसंसारभयस्य पुन रुद्भवोदृश्यतद्वत्याह् कचिद्वित ॥ २० ॥ नहिप्रकृतिसंबंधमात्रंबंधहेतुः कितुगुणबुरध्यातदासिकः तन्तिष्टत्तोसत्यांमोक्षोघटते कचिदुद्भवस्तुसा धनवैकल्यात् इत्यभिषेत्यसाधनातिरायंकथयन्परिहरतित्रिभिः निमित्तंफलं तन्तिनिमत्तंप्रवर्त्तकंयस्मिन् निष्कामेणधर्मणअमलात्मनानिमं लेन्ननसा श्रुतेनकथाश्रवणेनसंभूतयापुष्टया ॥ २१ ॥ २२ ॥